

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/35/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3223010022
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3223010022.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaného A. B., narodeného XX.X.XXXX v C. D. C., trvale bytom E. XXXX/XX, C. D. C. - F. G. H., t.č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava, trestne stíhaného pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, ods. 3, ods. 4 písm. b), písm. c) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 08. júna 2023 prejednal odvolanie obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, zo dňa 22. marca 2023, sp. zn. 3T/6/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Trestného poriadku sa zrušuje napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch o uložených trestoch

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný A. B.

odsudzuje

podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), n), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. I Trestného zákona sa obžalovanému podmienene odkladá výkon trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 60 ods. I písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému odkladá trest prepadnutia veci a to osobného motorového vozidla zn. VW Golf, ev. č. C. XXX H., VIN: I. spolu s kľúčom, mobilného telefónu zn. iPhone7 plus čiernej farby so SIM kartou operátora 4ka, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, vrecková digitálna váha, štyri drvičky, dve fajky a dva nadstavce, nádoby plastové a kovové v celkovom počte 15 ks, nespotrebované množstvo liekov s obsahom alprazolamu a bromazepamu v celkovom počte 18 jednotlivých blistrov.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, zo dňa 22. marca 2023, sp. zn. 3T/6/2023, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania skutku právne posúdeného ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona a zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a

obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. b), písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

„od presne nezistenej doby minimálne od jari roku 2022 do 09.09.2022 na presne nezistených miestach v okrese C. D. C. a jeho okolí a v meste J. K. F. E. opakovane zadovažoval marihuanu, hašiš a LSD tak, že ich chodil kupovať od presne nestotožnených osôb a od osôb označených ako E. a B. v meste J. K. F. E. na jeho osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Golf, ev. č. C., pričom od nestotožnenej osoby pod prezývkou B. kupoval 100 gramov marihuany za sumu 200 € v počte 1-krát za mesiac a takto zadovážené omamné a psychotropné látky z F. E. neoprávnene doviezol do L. E. na adresu trvalého bydliska, kde časť z nich bola určená pre jeho zberateľské účely a zvyšnú časť delil na menšie dávky a následne predával konečným spotrebiteľom na rôznych miestach v meste C. D. C. na cintoríne, vlakovej stanici a v herni, a to minimálne M. H., ktorému predal v roku 2022 marihuanu najmenej 5-krát po 1 grame za sumu 10 € za gram a B. B., ktorej predal presne nezistené množstvo marihuany dňa 09.09.2022 o 18.00 hod. na doposiaľ nezistenom mieste, a ktoré omamné a psychotropné látky neoprávnene prechovával v rozličných nádobách, plastových vrecúškach a obaloch najneskôr do 09.09.2022 v čase o 22.45 hod. v okrese C. D. C., kedy ich po predchádzajúcom zákonnom poučení dobrovoľne vydal vyšetrovateľovi PZ, pričom znaleckým skúmaním bolo zistené, že z predložených rôznych obalov a nádobiek obsahujúcich sušené konope bolo zaistených najmenej 870 bežných jednotlivých dávok drogy s rôznym obsahom THC spôsobiteľného nepriaznivo ovplyvniť psychiku užívateľa, v plastovom vrecúšku s etiketou G. sa nachádzal hašiš s celkovou hmotnosťou 8,802 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 20,2 % hmotnostných, čo predstavuje najmenej 59 bežných jednotlivých dávok drogy, v plastovom vrecku s obsahom perforovaných aršíkov tvorených spolu so 44 útržkami (tripmi) sa nachádzalo LSD s celkovou hmotnosťou 831 mg so zistenou prítomnosťou účinnej látky LSD, čo predstavuje 44 bežných jednotlivých dávok drogy, v kovovej nádobe s obsahom fragmentu tablety ružovej farby sa nachádzalo MDMA s hmotnosťou 194 mg obsahujúce 65 mg absolútneho MDMA, čo predstavuje jednu bežnú dávku drogy, ako aj blistre tabletiiek, v ktorých bola zistená prítomnosť alprazolamu a bromazepamu, pričom v zmysle zákona NR SR č. 19/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov sú rastliny rodu Cannabis (konopa) zaradené do I. skupiny omamných látok, účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradené do I. skupiny psychotropných látok, hašiš je zaradený do I. skupiny omamných látok, LSD je zaradené do I. skupiny psychotropných látok, MDMA je zaradené do I. skupiny psychotropných látok a alprazolam a bromazepam sú zaradené do III. skupiny psychotropných látok.“

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona a za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň okresný súd obžalovanému uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona aj trest prepadnutia veci a to osobného motorového vozidla zn. VW Golf, ev. č. C. XXX H., VIN: I. spolu s kľúčom, mobilného telefónu zn. iPhone7 plus čiernej farby so SIM kartou operátora 4ka, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXX, vrecková digitálna váha, štyri drvičky, dve fajky a dva nadstavce, nádoby plastové a kovové v celkovom počte 15 ks..

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný a prokurátor podali proti nemu v zákonnej lehote odvolanie.

Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajoba v dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„Okresný súd Bánovce ma rozsudkom sp. zn. 3T/6/2023-302 zo dňa 22.3.2023 uznal vinným pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. a zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. b), písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že som od presne nezistenej doby minimálne od jari roku 2022 do 09.09.2022 na presne nezistených miestach v okrese C. D. C. a jeho okolí a v meste J. K. F. E. opakovane zadovažoval marihuanu, hašiš a LSD tak, že som ich chodil kupovať od presne nestotožnených osôb a od osôb označených ako E. a B. v meste J. K. F. E. na svojom osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Golf, ev.č. C.,

príčom od nestotožnenej osoby pod prezývkou B. som kupoval 100 gramov marihuany za sumu 200 € v počte 1 -krát za mesiac a takto zadovážené omamné a psychotropné látky z F. E. som neoprávnene doviezol do L. E. na adresu trvalého bydliska, kde časť z nich bola určená pre moje zberateľské účely a zvyšnú časť som delil na menšie dávky a následne predával konečným spotrebiteľom na rôznych miestach v meste C. D. C. na cintoríne, vlakovej stanici a v herni, a to minimálne M. H., ktorému som predal v roku 2022 marihuanu najmenej 5-krát po 1 grame za sumu 10 € za gram a B. B., ktorej som predal presne nezistené množstvo marihuany dňa 09.09.2022 o 18.00 hod. na doposiaľ nezistenom mieste, a ktoré omamné a psychotropné látky som neoprávnene prechovával v rozličných nádobách, plastových vrecúškach a obaloch najneskôr do 09.09.2022 v čase o 22.45 hod. v okrese C. D. C., kedy som ich po predchádzajúcom zákonnom poučení dobrovoľne vydal vyšetrovateľovi PZ, pričom znaleckým skúmaním bolo zistené, že z predložených rôznych obalov a nádobiek obsahujúcich sušené konope bolo zaistených najmenej 870 bežných jednotlivých dávok drogy s rôznym obsahom THC spôsobiteľného nepriaznivo ovplyvniť psychiku užívateľa, v plastovom vrecúšku s etiketou G. sa nachádzal hašiš s celkovou hmotnosťou 8,802 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 20,2 % hmotnostných, čo predstavuje najmenej 59 bežných jednotlivých dávok drogy, v plastovom vrecku s obsahom perforovaných aršíkov tvorených spolu so 44 útržkami (tipmi) sa nachádzalo LSD s celkovou hmotnosťou 831 mg so zistenou prítomnosťou účinnej látky LSD, čo predstavuje 44 bežných jednotlivých dávok drogy, v kovovej nádobe s obsahom fragmentu tablety ružovej farby sa nachádzalo MDMA s hmotnosťou 194 mg obsahujúce 65 mg absolútneho MDMA, čo predstavuje jednu bežnú dávku drogy, ako aj blistre tabletiiek, v ktorých bola zistená prítomnosť alprazolamu a bromazepanu, pričom v zmysle zákona NS SR č. 19/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov sú rastliny rodu Cannabis (konopa) zaradené do I. skupiny omamných látok, účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradená do I. skupiny psychotropných látok, hašiš je zaradený do I. skupiny omamných látok, LSD je zaradené do I. skupiny psychotropných látok, MDMA je zaradené do I. skupiny psychotropných látok a alprazolam a bromazepan sú zaradené do III. skupiny psychotropných látok.

Za uvedenú trestnú činnosť mi súd uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a na výkon trestu odňatia slobody ma zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mi súd uložil trest prepadnutia veci a to osobného motorového vozidla zn. VW Golf, ev. č. C. XXX H., VIN: I. spolu s kľúčom, mobilného telefónu zn. iPhone7 čiernej farby so SIM kartou operátora 4ka, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, vrecková digitálna váha, štyri drvičky, dve fajky a dva nadstavce, nádoby platové a kovové v celkovom počte 15 ks.

Proti uvedenému rozsudku podávam odvolanie iba čo do výroku o treste, keďže k spáchaniu skutku tak ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku som sa doznal a urobil som vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré súd prijal.

Rozsudok čo do výroku o treste odôvodnil súd tým, že vychádzal zo všeobecných zásad ukladania trestov, z účelu trestu, pričom prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, na motiváciu, ako aj moje osobné pomery. Pri ustálení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. 1) Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., pričom návrh obhajoby na priznanie poľahčujúcej okolnosti aj podľa § 36 písm. n) Tr. zák. neprijal z dôvodu, že napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní zohľadnil v súvislosti s aplikáciou ustanovenia § 39 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. pri výmere trestu. Napriek tomu, že pri jeho ukladaní vzal do úvahy, že som doposiaľ nebol súdne trestaný, viedol som riadny život, pripravoval som sa na pokračovanie v štúdiu na vysokej škole, vzal súd na druhej strane do úvahy to, že moje konanie nieslo znaky troch samostatných trestných činov majúcich povahu zločinov, nieslo znaky istého trvania a opakovanosti útokov a prihliadol aj na finančný motív trestnej činnosti, keďže som omamné a psychotropné látky po ich obstaraní a prechovávaní aj predával iným osobám za účelom dosiahnutia zisku. Napriek pomerne dobrej prognóze výchovného vplyvu trestu na moju osobu, súd uloženie trestu nespojeného s priamym výkonom odňatia slobody nepokladal za primerané z pohľadu odsúdenia môjho konania spoločnosťou a odradenia iných páchatel'ov obdobnej trestnej činnosti. Preto mi uložil nepodmienečný trest odňatia slobody aj keď na samej dolnej hranici už zníženej trestnej sadzby, teda vo výmere 2 rokov. V ďalšej časti odôvodnenia rozsudku sa súd zaoberal dôvodmi uloženia trestu prepadnutia veci ako aj tým, prečo neakceptoval návrh prokuratúry na uloženie aj peňažného trestu.

Podaným odvolaním čo do výroku o treste spochybňujem záver súdu, že je potrebné pôsobiť na mňa uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom súčasne uložený trest prepadnutia veci nijako nespochybňujem a iba naň navrhujem prihliadnuť v tom smere, že vzhľadom na jeho dopad postačuje na moju prevýchovu vplývať súčasne uloženým trestnom odňatia slobody, ktorý mi bude aj

na prípadného uloženia probačného dohľadu a eventuálnych ďalších obmedzení a povinností, odložený na primeranú skúšobnú dobu.

Nesúhlasím s tým, ako sa súd vypořiadal s ustálením poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pokiaľ ide o nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., ktorú mi súd, ako to z odôvodnenia rozsudku vyplýva, nepriznal iba preto, že moju činnosť spočívajúcu v napomáhaní orgánom činným v trestnom konaní, zohľadnil pri výmere trestu odňatia slobody so zreteľom na to, že mi trest po prijatí vyhlásenia o vine, ukladal na dolnej hranici zníženej trestnej sadzby, nepokladám takýto postup za správny. Som presvedčený, že súd by mal najskôr ustáliť, ktoré poľahčujúce a priťažujúce okolnosti bude brať pri rozhodovaní o treste do úvahy, na základe ich ustálenia stanoviť ich pomer a tento premietnuť do ustálenia rozpätia trestnej sadzby so zreteľom na ust. § 38 ods. 3, 4 Tr. zák. Výhrady mám aj k tomu, že súd pri rozhodovaní konštatoval prítomnosť priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., pričom výhrady mám napriek tomu, že som si vedomý, že som bol uznaný vinným zo spáchania troch samostatných zločinov podľa § 172 Tr. zák., pričom výrok o vine nie je zo zrejmých dôvodov predmetom odvolania. S účinnosťou do 30.4.2022 by moje konanie opísané vo výrokovej časti rozsudku napĺňalo znaky jediného zločinu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., pričom z dôvodovej správy novely Tr. zák. č. 105/2022 účinnnej od 1.5.2022 je zrejmé, že zákonodarca mal úmysel jej prijatím zmierniť neprimeranú tvrdosť zákona v smere úpravy drogovej trestnej činnosti, nie ju sprísňovať v smere „vyrobenia“ priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., čo môže mať pre páchatel'a v prípade dôsledku spočívajúcom v prevahe priťažujúcich okolností, výrazne nepriaznivý dopad. Domnievam sa preto, že súdy by nemali tento negatívny dopad novely Tr. zák. č. 105/2022 Z.z. premietat' do výroku o treste tým, že na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. pokiaľ vyplynie iba z aplikácie uvedenej novely, by nemali prihliadať. Za predpokladu, že odvolací súd argumentáciu obhajoby ohľadne ustálenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností tak ako ju uvedená vyššie uzná v celom rozsahu, alebo iba čiastočne v smere priznania poľahčujúcej okolnosti aj podľa § 36 písm. n) Tr. zák., ev. v smere neprihliadnutia na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., viedlo by to v tomto prípade k priaznivejšiemu ustáleniu rozpätia trestnej sadzby, v rámci ktorej mi súd ukladá trest odňatia slobody, keďže okrem úpravy trestnej sadzby v smere jej zníženia z dôvodov prijatého vyhlásenia o vine, by došlo aj k zníženiu jej hornej hranice. Domnievam sa pritom, že táto skutočnosť, okrem ďalších aj prvostupňovým súdom v odôvodnení rozsudku uvádzaných skutočností, ktoré podporujú záver o dobrej prognóze vplyvu trestu ukladaného na slobode na moju prevýchovu, je odloženie uloženého trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu za súčasného uloženia probačného dohľadu a prípadných ďalších obmedzení a povinností a so zreteľom na súčasne ukladaný trest prepadnutia veci, na mieste.

Napriek tomu, že si uvedomujem, že prehlásenia typu, že v prípade uloženia trestu na slobode, nechcem mať s drogami už nikdy nič spoločné, sú súčasťou obhajoby takmer každého páchatel'a drogovej trestnej činnosti, myslím si, že takéto moje prehlásenie má aj vzhľadom na závery v trestnej veci podaného znaleckého posudku vyššiu mieru uveriteľnosti.

S poukazom na uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Trenčine mojim odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/6/2023-302 zo dňa 22.3.2023 z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. čo do výroku o treste zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. mi sám uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu za súčasného uloženia probačného dohľadu a prípadných ďalších obmedzení a povinností a zároveň trest prepadnutia veci v rozsahu v akom mi bol uložený prvostupňovým súdom.“

Prokurátor zdôvodnil podané odvolanie v neprospech obžalovaného nasledovne:

„Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 3T/6/2023-302 zo dňa 22.03.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona, zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3 Tr. zákona, zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. b), písm. c) Tr. zákona, za čo mu bol podľa § 172 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona s poukazom na § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona per analogiam uložený nepodmienený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona a súčasne bol obžalovanému

podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona uložený trest prepadnutia vecí a to osobného motorového vozidla zn. VW Gold, ev. č. C. XXX H., VIN: K. spolu s kľúčom, mobilného telefónu zn. iPhone 7 plus čiernej farby so SIM kartou operátora 4ka, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, vrecková digitálna váha, štyri drvičky, dve fajky a dva nadstavce, nádoby plastové a kovové v celkovom počte 15 ks.

S rozsudkom okresného súdu vo výroku o vine a konaní, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo sa v plnom rozsahu stotožňujem, nestotožňujem sa však s výrokom o treste, pretože súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona za súčasnej absencie peňažného trestu na uloženie ktorého sú splnené zákonné podmienky podľa môjho názoru vzhľadom na závažnosť spáchaných zločinov a ich rozsah ako i osobu obžalovaného je neprimerane mierny, nespravodlivý a nie je ani spôsobilý splniť účel tak individuálnej, ako ani generálnej prevencie, či výchovný účel u obžalovaného. Súčasne som názoru, že vo veci sú podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona splnené podmienky aj pre uloženie trestu prepadnutia vecí vzťahujúci sa na nespotrebované množstva liekov v celkovom počte 18 jednotlivých blistrov, ktoré možno kvalifikovať vzhľadom k ich zloženiu (alprazolam a bromazepam) ako psychotropné látky.

Súd pri určení druhu a výmery trestu vychádzal zo všeobecných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zákona a z účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, pričom zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona. Súčasne pri ukladaní trestu postupoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona ako i § 41 ods. 1 Tr. zákona a dolnú hranicu trestnej sadzby ustálil na 3 rokoch (v odôvodnení nesprávne uvedené 4 roky). Následne za aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona určil konkrétnu výšku trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorú výšku vzhľadom na spáchanie trestného činu, jeho následok, zavinenie, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, považoval za primeranú a zároveň vzhľadom k potrebe ochrany spoločnosti pred ďalšou trestnou činnosťou a vzhľadom k potrebe prevýchovy páchatel'a za žiaducu. Pri zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu súd pritom ustálil, že v prípade obžalovaného existujú dôvody k aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zákona spočívajúce v okolnostiach prípadu, spôsobu páchania trestnej činnosti a osobe páchatel'a trestnej činnosti. Súd mal za to, že zistený majetkový prospech z trestnej činnosti neodôvodňuje prepadnutie dvoch finančne hodnotných vecí a to motorového vozidla zn. Volkswagen Golf a mobilného telefónu iPhone 7, ktoré boli vo vlastníctve obžalovaného (pričom iba hodnota motorového vozidla dosahovala 4500,- eur) a navyše uloženie aj peňažného trestu v hodnote 4000,- eur. Podľa súdu takýmto súčasným ukladaním trestov by bol finančný motív trestnej činnosti z pohľadu jeho rozsahu postihovaný duplicitne, preto k ukladaniu peňažného trestu nepristúpil.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona má trest zabezpečiť ochranu pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku.

Zo základných zásad ukladania trestov zakotvených v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona a nasledovných vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. V rámci zásad pre ukladanie trestov je nevyhnutné, aby súd prihliadol aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech v súvislosti s ktorou skutočnosťou je páchatel'a potrebné postihnúť na majetku.

Podľa výrokovej časti odvolaním napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenia, súd pri určovaní druhu a výmery trestu postupoval podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, pričom obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona s poukazom na § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona a použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona per analogiam.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Tr. zákona v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Ak možno páchateľovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchateľ (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn. Tpj 55/2016). Z ustanovení § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona v spojení so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn. Tpj 55/2016 vyplýva, že aplikácia citovaných ustanovení je primárne fakultatívna a musí zohľadňovať aj kritéria vymedzené ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona.

Pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona súd vychádzal zo skutočností spočívajúcich v okolnostiach prípadu, spôsobu páchania trestnej činnosti, postoja páchateľa k trestnej činnosti ako aj k možnostiam jeho nápravy. S poukazom najmä na okolnosti prípadu a pomery páchateľa zastávam naopak názor, že všetky tieto skutočnosti nie sú v prípade obžalovaného jednotlivito alebo v ich súhrne skutočnosťami, ktoré sú natoľko mimoriadne a výnimočné, že by odôvodňovali voči obžalovanému A. B. postup podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona.

Je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný sa z formálno-právneho hľadiska dopustil v rámci jednočinného súbehu troch samostatných zločinov nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi v zmysle ustanovení § 172 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 písm. b), písm. c) Tr. zákona, za ktorý dovoľuje Trestný zákon obžalovanému podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona uložiť trest odňatia slobody najmenej vo výmere 3 roky, čo predstavuje dolnú hranicu zákonom upravenej trestnej sadzby už po zohľadnení pohľadujúcich a prirážajúcich okolností na strane obžalovaného. Súd však uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, teda o 1 rok kratšiu výmeru trestu odňatia slobody, než ako by tomu bolo bez aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona.

Požívanie ako i nakladanie s návykovými látkami malo v živote obžalovaného nie krátkodobo popredné miesto a to napriek škodlivým aj kriminogénnym následkom, ktoré vyvrcholili v stíhanej trestnej činnosti. Zo záverov znaleckého posudku znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia k duševnému stavu obžalovaného vyplýva, že u obvineného sa jedná o adaptačnú poruchu s depresívno-úzkostnou symptomatikou, ktorá však neovplyvnila jeho konanie. V čase páchania trestnej činnosti obvinený vedel a mohol ovládať svoje konanie v plnom rozsahu a vedel rozpoznať protiprávnosť a spoločenskú nebezpečnosť svojho konania v plnom rozsahu. Hoci u obžalovaného išlo o škodlivé užívanie canabinolu, uvedené nespĺňalo kritéria závislosti od tejto návykovej látky.

Z hľadiska charakteru trestnej činnosti kladenej obžalovanému za vinu si dovoľím poukázať najmä na skutočnosť, že obžalovaný od presne nezistenej doby minimálne od jari roku 2022 najneskôr až do 09.09.2022 na rôznych presne nezistených miestach v okrese C. D. C. a jeho okolí, ale aj v zahraničí - v meste J. K. F. E. opakovane zadovážoval nielen jeden druh, ale viacero druhov omamných a psychotropných látok - marihuanu, hašiš a LSD takým spôsobom, že ich chodil pravidelne kupovať na svojom osobnom motorovom vozidle zn. VW Golf, ev. č. C. H. a zadovážené omamné a psychotropné látky z F. E. neoprávnene doviezol do L. E. na adresu trvalého bydliska, kde časť z nich mal určenú pre zberateľské účely a zvyšnú časť delil na menšie dávky a následne predával konečným spotrebiteľom na rôznych miestach v meste C. D. C. ako cintorín, vlaková stanica a herňa, v ktorej pracoval. Takéto konanie vykazuje príznaky systematickosti, v rámci ktorej mal obžalovaný vybudovanú sieť odberateľov ako i dodávateľov a to aj zo zahraničia. V rámci znaleckého skúmania zaistených návykových látok bolo u obžalovaného zaistených najmenej 974 bežných jednotlivých dávok rôznej drogy (marihuana, hašiš, LSD a MDMA) spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku užívateľa, ako aj blistre tabletiiek s obsahom alprazolamu a bromazepamu, ktoré sú zaradené do zoznamu omamných a psychotropných látok v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Obžalovaný sa týmto konaním dopustil troch samostatných úmyselných trestných činov - zločinov, ktoré vo veci založili dôvodnosť aplikácie ustanovení § 41 ods. 1 Tr. zákona, čo nemožno v žiadnom smere s prihliadnutím k spôsobu páchania trestnej činnosti považovať za ojedinelé zlyhanie obžalovaného.

Súd síce správne prihliadol k skutočnosti, že celkovo znaky konania obžalovaného sa do istej miery približujú znakom vyšších kvalifikovaných skutkových podstát pri takejto trestnej činnosti, uvedené závery však nesprávne právne posúdil v kontexte skutočností významných pre uloženie druhu a výmery trestu. Nemožno prehliadať, že obžalovaný návykové látky predával minimálne dvom stotožneným osobám, hoci aj podľa svojej výpovede malo ísť o väčší počet neustálených konzumentov a odberateľov. Z hľadiska samotného rozsahu trestnej činnosti je nevyhnutné poukázať aj na samotnú hodnotu zaistených návykových látok u obžalovaného, ktorá vo svojom súhrne predstavuje 2.651,26 eur. Takto zistená hodnota zaistených návykových látok predstavuje práve hraničnú hodnotu s kvalifikačným znakom väčšieho rozsahu v zmysle ustanovenia § 172 ods. 6 písm. d) Tr. zákona, ktorá okolnosť už zakladá právnu kvalifikáciu označeného obzvlášť závažného zločinu.

Samotný charakter konania obžalovaného navyše vykazoval znaky opakovanosti, mnohosti útokov a ziskuchtivosti - finančného motívu. Tiež osobitne poukazujem na skutočnosť, že obžalovaný sa dopúšťal páchania trestného činu, pri ktorom si zabezpečoval relatívne vysoký finančný zisk napriek tomu, že riadne vykonával v danom období pracovnú činnosť, z ktorej mal pravidelný a dostatočný príjem. Záver o motíve konania obžalovaného spočívajúci primárne v získavaní majetkového prospechu podporuje aj skutočnosť, že u obžalovaného nebola identifikovaná znaleckým skúmaním z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria závislosť od návykových látok, iba ich škodlivé užívanie.

V rámci hodnotenia osoby obžalovaného a jeho vzťahu k dodržiavaniu právneho poriadku nemožno opomenúť ojedinelé priestupkové postihnutie na úseku cestnej premávky zo dňa 10.06.2022, teda v čase páchania predmetnej trestnej činnosti. Na druhej strane súd správne prihliadol na snahu obžalovaného o dodržiavanie podmienok výkonu väzby a prejavenie záujmu o pokračovanie vo vysokoškolskom štúdiu. Podľa môjho názoru najmä za takto zvýraznených okolností zisteného stavu veci nemožno v trestnej veci obžalovaného vzhľadom na dobrodenie Trestného zákona spočívajúce v ustanovení § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona. Navyše ani prísnosť zákonom stanovenej trestnej sadzby nemôže byť sama o sebe okolnosťou, ktorá by odôvodňovala uloženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Ustanovenie § 39 Tr. zákona je nazvané „mimoriadne zníženie trestu“, z čoho je možné vyvodiť, že ho možno aplikovať len pri ojedinelých okolnostiach a fakultatívne. Zistené okolnosti prípadu nesvedčia tomu, že by práve v nich mohla byť videná možnosť na postup podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona a samotné vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré bolo súdom prijaté, by malo byť u obžalovaného s prihliadnutím k vyššie uvedenému zohľadnené výlučne ako poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona.

Z uvedených dôvodov považujem uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona, na ktoré neboli splnené zákonné podmienky aj v spojení s ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona, za neprimerane mierny trest, ktorý nepovedie k splneniu účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona. Uložený trest nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov, keďže so zreteľom na závažnosť, spôsob a okolnosti spáchaných trestných činov a pomery páchatel'a, predovšetkým na vyššie osobitne uvedené skutočnosti, je uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona, na ktoré vo veci nie sú splnené zákonné podmienky, neprimerane mierny. Takto uložený trest nemôže v žiadnom prípade pozitívne pôsobiť na obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život. Uložený trest sa vzhľadom na uvedené ani z hľadiska verejného záujmu voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Nie je spôsobilý pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov. Súčasne takýto trest nemôže dostatočne vyjadrovať ani morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Mám za to, že v prípade obžalovaného A. B. bude len výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby bez aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona spĺňať kritériá individuálnej a generálnej prevencie a bude dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Súčasne zastávam názor, že zistený majetkový motív obžalovaného v spojení s aktuálnym majetkovým profilom obžalovaného s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti umožňuje aj súčasné uloženie navrhovaného peňažného trestu v primeranej výške. V tejto súvislosti nesúhlasím s právnym záverom súdu, v zmysle ktorého v danom prípade zistený majetkový prospech z trestnej činnosti nemožno považovať za taký, ktorý by odôvodňoval jednak prepadnutie dvoch finančne hodnotných vecí a to motorového vozidla zn. VW Golf (hodnota 4500,- eur) a mobilného telefónu zn. iPhone 7, ktoré boli vo vlastníctve obžalovaného a navyše uloženia aj peňažného trestu v hodnote 4000,- eur. Prostriedky použité v súvislosti s páchaním trestnej činnosti v podobe osobného motorového vozidla a mobilného telefónu predstavujú osobitnú a nezávislú kategóriu, pričom účel sledovaný trestnom prepadnutí vecí je odňať páchatel'ovi doličné veci súvisiace s trestnou činnosťou, v danom prípade použité obžalovaným

priamo na páchanie trestnej činnosti. Naopak zásady pre ukladanie trestov v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona výslovne ukladajú súdu prihliadnúť aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech a ak tomu nebránia osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhradu škody, zákon ukladá uložiť páchatel'ovi s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku. V danom prípade zákonu zodpovedajúcim trestom naplňajúcim uvedené kritéria je peňažný trest uložený popri treste odňatia slobody a treste prepadnutia veci. Uloženie peňažného trestu v danom prípade nebránia majetkové alebo osobné pomery obžalovaného A. B., keď tento je podľa zabezpečeného majetkového profilu majetný a súčasne výška navrhovaného peňažného trestu v pomere so zisteným majetkom obžalovaného nie je neprimeraná. Uvedené v danom prípade nevyklučuje súčasné uloženie trestu prepadnutia veci (najmä osobného motorového vozidla a mobilného telefónu) a peňažného trestu, pričom ich uloženie popri sebe nepredstavuje podľa môjho názoru duplicitné postihnutie obžalovaného.

Taktiež je vo veci odôvodnené uloženie trestu prepadnutia veci - v konaní zaistených a nespotrebovaných liekov v celkovom počte 18 jednotlivých blistrov, v ktorých bola zistená prítomnosť alprazolamu a bromazepamu, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov sú alprazolam a bromazepam zaradené do III. skupiny psychotropných látok.

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 3T/6/2023-302 zo dňa 22.03.2023 vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 172 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, podľa § 56 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona peňažný trest v primeranej výške a podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanoví náhradný trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona už okrem uloženého trestu prepadnutia veci aj trest prepadnutia veci vzťahujúci sa na nespotrebované množstvo liekov v celkovom počte 18 jednotlivých blistrov.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného a prokurátora, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť, zároveň vyhovieť odvolaniu zo strany prokurátora. Obhajca navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť a odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“), na podklade podaného odvolania obžalovaného a prokurátora na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné a odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora a obžalovaného napadnutého výroku o vine a treste rozsudku okresného súdu, z obsahov oboch odvolaní a ich dôvodov vyplýva, že v podaných odvolaniach nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním.

Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním prokurátora a obžalovaného napadnuté výroky o uložených trestoch obžalovanému.

Na základe preskúmania veci odvolací súd v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu vo vzťahu ku skutočnostiam, rozhodným pre ukladanie trestu v prejednávanom prípade, sú správne zistené, z ktorého dôvodu odvolací súd po zrušení napadnutých výrokov rozsudku mohol rozhodnúť vo veci sám rozsudkom.

Pokiaľ ide o správnosť samotných, odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z odvolania a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania namietal správnosť právnej kvalifikácie skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu. Rovnako namietal aj ustálenie okresným súdom poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“), a naopak nesprávne priznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., čím namietal porušené ustanovenie Tr. zák. v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. Z dôvodov podaného odvolania vyplýva, že obžalovaný namietal aj neprímeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody a spôsobu jeho výkonu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. sa za pokračovací trestný čin považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin.

Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd pri svojom rozhodovaní o prejednávanom skutku dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že tento je nutné posudzovať ako tri samostatné trestné činy a to zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. a zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. b), písm. c) Tr. zák.

Ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák. označuje za pokračovací trestný čin také konanie páchatela, ktorým pokračoval v páchaní toho istého trestného činu a zároveň sú splnené ďalšie formy pokračovania v trestnom čine. Z uvedeného vyplýva, že za pokračovací trestný čin môže byť posúdené len také konanie páchatela, pri ktorom boli každým čiastkovým útokom naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu.

Odvolací súd zdôrazňuje, že aplikácia § 122 Tr. zák. je pre správne zodpovedanie rozhodných procesných otázok podstatná najmä s vzhľadom na ustanovenie § 10 ods. 15 Tr. por., keďže súd podľa 169 ods. 1 písm. a) Tr. por. v prvom rade posudzuje, či sa stal skutok (teda aj skutok podľa § 10 ods. 15 Tr. por.), pre ktorý je obžalovaný stíhaný a až následne posudzuje ďalšie otázky. Ak sa páchatel opakovane dopúšťa konania, naplňajúceho pojmové znaky skutkovej podstaty podľa § 172 Tr. zák., z hľadiska aplikácie ustanovení § 122 Tr. zák. (z hmotnoprávneho hľadiska) dochádza buď k opakovaniu trestného činu alebo páchaniu pokračovacieho trestného činu podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. Z procesného hľadiska pri povinnosti súdu podľa § 169 ods. 1 písm. a) posúdiť, či sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, nie je významný vyššie uvedený hmotnoprávny rozdiel medzi opakováním trestného činu a pokračovaním v páchaní tohto istého trestného činu podľa § 122 ods. 10 Tr. zák., keďže podľa § 10 ods. 15 Tr. por. je skutkom aj čiastkový útok pokračovacieho trestného činu.

Právna úprava pokračovacieho trestného činu v ustanovení § 122 ods. 10 Tr. zák. neznamená, že by čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu neboli samé osebe trestným činom podľa § 8 Tr. zák., pretože ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák. upravuje len posudzovanie trestnosti (sčítanie okolností a následkov) súhrnu takýchto čiastkových „trestných“ činov pod podmienkou, že ich spája objektívna súvislosť, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela. Z ustanovenia § 122 ods. 10 Tr. zák. teda tiež vyplýva, že v prípade absencie objektívnej alebo subjektívnej súvislosti sa pokračovanie páchatela v páchaní toho istého trestného činu považuje za opakovanie páchania trestného činu, čo

vylučuje posudzovanie trestnosti takto opakovane páchaných trestných činov na podklade spočítania ich okolností a následkov.

Podľa názoru odvolacieho súdu skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu je potrebné v zmysle § 122 ods. 10 Tr. zák. posudzovať ako jeden trestný čin a to zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, ods. 3, ods. 4 písm. b), písm. c) Tr. zák. Nie je rozhodné koľko skutkových podstát v sebe zahŕňa ust. § 172 Tr. zák. Podstatné je, že objektom jednotlivých skutkových podstát je neoprávnené nakladanie s drogami, pričom je v nich porušený rovnaký záujem. Preto podľa názoru odvolacieho súdu sa v prejednávanej príhode jedná o jeden trestný čin spáchaný viacerými útokmi, ktoré v sebe majú jednotiaci zámer.

Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k názoru, že okresný súd pri ukladaní trestu dospel k nesprávnemu záveru, že obžalovanému je nutné ukladať úhrnný trest odňatia slobody v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák., nakoľko okresný súd ustálil, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Z rovnakého dôvodu okresný súd nesprávne ustálil u obžalovaného aj prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., keď v prejednávanej príhode priznal obžalovanému aj túto prirážajúcu okolnosť, čím je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

S poukazom na znenie výroku napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje, že okresný súd obžalovanému priznal len poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin oľutoval. Odvolací súd tiež konštatuje, že okresný súd z hľadísk, pre neho rozhodných pre ukladanie trestu, ponechal bez povšimnutia skutočnosť, že obžalovaný podľa § 257 prijal vyhlásenie obžalovaného o svojej vine, v dôsledku čoho prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusel niesť dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu viny obžalovaného zo spáchania skutku, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba.

Podľa právneho názoru odvolacieho súdu okresný súd nedostatočne vyhodnotil prístup obžalovaného k trestnému stíhaniu, keď napriek všemožnej súčinnosti obžalovaného, vrátane vyhlásenia svojej viny na hlavnom pojednávaní, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal, nepriznal obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., teda že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. V tejto súvislosti tento senát odvolacieho súdu považuje za potrebné uviesť, že v zmysle svojej ustálenej rozhodovacej praxe v otázke aplikácie uvedeného ustanovenia naďalej zotrváva na právnom názore, podľa ktorého poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel napomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, čo však neznamená, že páchatel takto musí bezpodmienečne napomáhať všetkým orgánom, ktoré sú príslušné na vykonanie jednotlivých štádií trestného stíhania v konkrétnej veci. Podľa názoru tohto senátu odvolacieho súdu platná právna úprava, rešpektujúca zásadu kontradiktórnosti a nestrannosti súdu v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, kladie ťažisko dokazovania v trestnom stíhaní na konanie pred súdom, pričom prípravné konanie v zásade slúži len na prípravu dôkazov, ktoré majú byť vykonané v konaní pred súdom, teda najmä na prípravu dôkazov, o ktoré chce prokurátor v konaní pred súdom oprieť svoje skutkové tvrdenia v obžalobe. Ak obžalovaný v konaní pred súdom podľa zákona vyhlási svoju vinu zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba a súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. takéto vyhlásenie obžalovaného prijme s následkom, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku sa nebude vykonávať, primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. V súlade s týmto názorom sú aj právne názory vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016, sp. zn. 4 Tdo 63/2016, na obsah odôvodnenia ktorého uznesenia tento senát týmto poukazuje. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v danom prípade nesprávne aplikoval ustanovenie § 36 písm. n) Tr. zák., keď v prejednávanej príhode nepriznal obžalovanému aj túto poľahčujúcu okolnosť, čím je rovnako daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

- a) vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo
- b) prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd pri rozhodovaní odvolaním napadnutých výrokov o uložených trestoch, v prípade ich spôsobu výkonu argumentoval tým, že „Súd mal za to, že napriek okolnostiam na strane obžalovaného, ktoré svedčili v jeho prospech a relatívne dobrej prognóze výchovného vplyvu trestu u jeho osoby, by podmienený trest, resp. trest nespojený s priamym výkonom odňatia slobody, nebol primeraný z pohľadu odsúdenia jeho konania spoločnosťou a odradenia iných páchatel'ov obdobnej trestnej činnosti. Preto súd ako primeranú zvolil formu nepodmienečného trestu odňatia slobody.“

S touto argumentáciou sa odvolací súd nestotožnil, pričom považuje tieto závery okresného súdu za nepreskúmateľne. Podľa názoru odvolacieho súdu zo spisového materiálu nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by výslovne zakazovali uloženie podmieneného trestu odňatia slobody. Je nutné prihliadnuť na skutočnosť, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, pričom viedol bezúhonný život. Obžalovaný spáchal trestný čin vo veku blízkom k veku mladistvému. Už len tieto okolnosti by zakladali ďalšie dve poľahčujúce okolnosti na strane obžalovaného v zmysle § 36 písm. d), písm. j) Tr. zák.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa má pri ukladaní trestov prihliadať na možnosti, aby uložený trest bol čo najefektívnejší v rámci individuálnej ako aj generálnej prevencie, ako aj čo najúčinnnejšej prevýchovy páchatel'a. Vo všeobecnosti sa na páchatel'a trestného činu pôsobí, pokiaľ to okolnosti prípadu dovoľujú, miernejšou formou trestov, ako sú alternatívne prípadne podmienené tresty odňatia slobody. Až v prípade, že tieto tresty nemali na páchatel'a prevýchovný účinok, pristupuje sa k ukladaní najprísnejšieho možného trestu a to vo forme nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Na základe vyššie uvedeného sú podľa názoru odvolacieho súdu u obžalovaného splnené zákonné podmienky na uloženie trestu, ktorý sa mu podmienenčne odkladá. Z celého spisového materiálu odvolací súd nezistil nevyhnutnosť ukladaní nepodmienečného trestu odňatia slobody tak, ako to má na mysli § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, z tohto odvolania a jeho vyššie citovaných dôvodov vyplýva, že prokurátor namieta nesprávnosť aplikácie ustanovenia § 39 Trestného zákona, neuloženia aj peňažného trestu a neprimeranú miernosť uložených trestov v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Zároveň namieta aj neuloženie trestu prepadnutia veci a to nepotrebovaných liekov s obsahom alprazolamu a bromazepamu v celkovom počte 18 jednotlivých blistrov.

Na základe preskúmania veci z dôvodov uvedených v odôvodnení odvolania prokurátora sa odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora o nesprávnej aplikácii § 39 Tr. zák. a o neprimeranej miernosti trestov, uložených obžalovanému napadnutým rozsudkom okresného súdu.

Odvolací súd považuje za nutné tiež poukázať na to, že obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody s použitím analógie § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. vo výmere pod dolnou hranicou trestnej sadzby ustanovenej zákonom. V tejto súvislosti treba tiež zdôrazniť, že podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. je zákonná možnosť zníženia trestnej sadzby o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Vzhľadom na to, že v prejednávanej prípadu obžalovaného je dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby 3 roky odňatia slobody (viď § 172 ods. 4 Tr. zák. a prevaha poľahčujúcich okolností), pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov tak znamená uloženie trestu na dolnej hranici sadzby.

Z obsahu písomných dôvodov odvolania prokurátora vyplýva, že prokurátor vo vzťahu k uloženému trestu obžalovanému rozsudkom okresného súdu nenamieta, že by v prípade obžalovaného ustanovenia Trestného zákona vylučovali uloženie trestu aj za analogického použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vo výmere 24 mesiacov. Prokurátor namieta len nedostatočné zohľadnenie okolností,

významných pre ukladanie trestu, na ktoré má súd prihliadať podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák. neurčuje súdu, akým konkrétnym spôsobom je povinný rozhodnúť na základe prihliadnutia na okolnosti, uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák.

Vychádzajúc z návrhu prokurátora v tomto odvolacom konaní, v ktorom prokurátor navrhoval po zrušení napadnutých výrokov o uloženom treste uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, odvolací súd konštatuje, že ustálená súdna prax, prezentovaná stanoviskom, publikovaným v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 44/2017, okresnému súdu umožňovala analogicky aplikovať ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. po individuálnom zhodnotení okolností prípadu tohto obžalovaného.

Pokiaľ ide o závažnosť trestného činu obžalovaného na základe zistených skutočností jeho prípadu, významných pre určenie druhu a výmery trestu v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., odvolací súd poukazuje na to, že samotná závažnosť trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. b), c) Tr. zák. je vyjadrená trestnou sadzbou, zakotvenou v osobitnej časti Trestného zákona. Na základe okresným súdom správne zistených skutočností, významných pre posúdenie závažnosti trestného činu, spáchaného obžalovaným v prejednávanej prípadu, ani odvolací súd nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by viedli k záveru o zvýšenej závažnosti trestného činu na rámec skutkovou podstatou uvedeného činu predpokladanej základnej závažnosti činu.

Vychádzajúc z toho, že ani podľa názoru odvolacieho súdu neboli v prejednávanej prípadu zistené skutočnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie trestu obžalovanému vo vyššej výmere ako uložil okresný súd. S poukazom na splnenie podmienok pre použitie analógie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. v prejednávanej prípadu odvolací súd nepovažoval za dôvodný názor prokurátora uvedený v odvolaní o neprimeranej miernosti trestu, uloženého obžalovaným napadnutým rozsudkom okresného súdu.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku prokurátora, týkajúcu sa neuloženia peňažného trestu, na základe preskúmania veci v tomto rozsahu odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, ktoré zistenia boli podkladom pre neuloženie peňažného trestu obžalovanému, má oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Odvolací súd konštatuje, že správnosť uvedených skutkových zistení prokurátor v dôvodoch podaného odvolania ani nenamieta.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípadu nebol u obžalovaného zistený taký majetkový prospech z trestnej činnosti, ktorý by odôvodňoval jednak prepadnutie dvoch finančne hodnotných vecí a to motorového vozidla Volkswagen Golf a mobilného telefónu N. 7, ktoré boli vo vlastníctve obžalovaného (pričom iba hodnota motorového vozidla dosahovala 4500 Eur) a navyše uloženie aj peňažného trestu v hodnote 4000 Eur. Z toho dôvodu považoval odvolací súd v tejto časti rozhodnutia a závery okresného súdu za správne a zákonne.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku prokurátora, týkajúcu sa neuloženia trestu prepadnutia vecí a to nespotrebovaných liekov s obsahom alprazolamu a bromazepamu v celkovom počte 18 jednotlivých blístrov, v tejto časti považuje odvolací súd odvolanie prokurátora za dôvodné.

S prihliadnutím na skutočnosť, že alprazolam a bromazepam sú zaradené do III. skupiny psychotropných látok, bolo nevyhnutné rozhodnúť o uložení trestu prepadnutia vecí týchto nespotrebovaných liekov. Absencia rozhodnutia okresného súdu o týchto liekoch je podľa názoru odvolacieho súdu pravdepodobne zapríčinená nepozornosťou okresného súdu, ktorý len „slepo skopíroval“ navrhovaný trest v zápisnici o konaní o dohode o vine a treste, ktorá však nebola uzavretá, nakoľko aj tam absentovalo rozhodnutie o týchto nespotrebovaných liekoch.

S poukazom na vyššie uvedené okolnosti odvolací súd o trestoch obžalovaného rozhodol sám, pričom dospel k právnomu záveru, podľa ktorého je u obžalovaného daná prevaha poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, v dôsledku čoho sa obžalovanému podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. musí

ukladať trest v trestnej sadzbe so zníženou hornou hranicou o jednu tretinu. Odvolací súd v zhode s názorom okresného súdu analogicky aplikoval ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Z hľadiska aplikácie ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák. (materiálne hodnotenie závažnosti činu) odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na predchádzajúcu bezúhonnosť obžalovaného, nie je možné konštatovať zvýšenie závažnosti trestného činu obžalovaného v prejednávanom prípade a že by bolo nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. ukladať obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. V prospech uloženia podmieneného trestu odňatia slobody obžalovanému svedčí aj význam priznaných poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák.

S prihliadnutím na potrebu rozhodnutia o nespotrebovaných liekov s obsahom alprazolamu a bromazepamu v celkovom počte 18 jednotlivých blistrov, odvolací súd rozhodol tak, že doplnil výrok okresného súdu v časti prepadnutia zaistených vecí u obžalovaného.

Preto odvolací súd rozhodol o trestoch tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.